

ници и друг. Діаволъ-тъ, не гърпеливъ да
глѣда се єкъ си потжпканъ отъ младаго и-
нока, взорвжи са върху му и нападаше го
съ различны лѣкавщины и страхоти; и
Макарій обграденъ съ молитвѫ и крестно
зnamеніe, не са боаше отъ діаволскы-тѣ
коzни, дѣмайщицъ съ Давида: Неубоюся отъ
страха ющаго, ни отъ стрѣлы летящія во дни,
ни отъ вещи во тмъ приходящія. Тѣй лѣкавый
като не можа да покѣди непокѣдимаго,
измисли дрѣгж хитростъ, съ коij-то да го
окори: Нѣкоа си дѣвица, влюбена у едно
го момка, на кого-то родители-тѣй, като
нерачиuj да iж uженатъ, смѣсиuj са скри-
томъ и дѣвица-та остана непраздна. Я
кога-то стало-то са изави,нейни-тѣй ро-
дители iж насниuj да окади право-то; и
та подвчена отъ діавола, скрива момака, и
набѣдава неповиннаго Макарія, кой-то ни-
какъ неможаше да са управdae на раз-
гнѣвенны-тѣй момини родители и роднини.
За това обезчестенъ, баѣченъ по землѣ-тѣ,
ританъ съ крака и битъ на умиранье, ед-
вамъ сполвчи да го измѣжне единъ добъръ
чловѣкъ, кой-то са порвчи за него; и тѣй